λεύτησε μετὰ τὸ ἔτος 1308. Οὗτος πλὴν ὅτι ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τῆς Ἀπολογίας τοῦ Πατριάρχου Ἰωσὴφ σύνταξιν, ὡς ὁ αὐτὸς ὁμολογεῖ, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ τὰς καινοτομίας κατέκρινεν, ἔγραψεν ἰδίᾳ, Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι διὰ τοῦτο λέγεται Πνεῦμα Υἱοῦ, διὰ τὸ ὁμοούσιον, ἢ διὰ τὸ χορηγεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ τοῖς ἀξίοις. Ἐξεδόθη ἐν τῷ α' τόμῳ τῆς τοῦ Ἀλλατίου Ὀρθοδόξου Γραικίας.

Ἀθανάσιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁρμώμενος ἐκ Πελοποννήσου ἐκ χώρας λεγομένης Ἀνδρούσης, διεδέξατο Γρηγόριον τὸν Κύπριον τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1289· παραιτηθεὶς δ' ἐν ἔτει 1293 ἀνέλαβεν αὖθις τὸν θρόνον ἐν ἔτει 1304, οὗ ἀποχωρήσας μετά τινα ἔτη ἡσύχαζεν ἐν τοῖς περὶ τὸν Ξηρόλοφον κελλίοις αὐτοῦ (α). Εἰς τοῦτον τὸν Ἀθανάσιον ἀποδίδωσιν ὁ Φαβρίκιος (Biblioth. Graec. τόμ. 8. σελ. 201) τὸ μετὰ τῶν ἀπάντων τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἀθανασίου ἐκδοθὲν σύγγραμμα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ μόνου τοῦ Πατρός. Ἀλλὰ τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἀποδοτέον μᾶλλον τῷ ἐν ἔτει 1283 ἀκμάζοντι Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας Ἀθανασίῳ, ὃς μὴ ὑπογράψας τὸν κατὰ τοῦ Βέκκου Τόμον ἄλλην ὁμολογίαν ἐξ ἑαυτοῦ ἔγραψεν, ὡς ὁ Παχυμέρης ἱστορεῖ τόμ. β'. σελ. 120.

Κωνσταντῖνος Ἀκροπολίτης, υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος Γεωργίου Ἀκροπολίτου, μέγας Λογοθέτης, ἤκμαζε περὶ τὸ ἔτος 1285. Ἔζη ἔτι τῷ 1320, ὡς ἐκ τῆς τοῦ Καντακουζηνοῦ ἱστορίας δηλοῦται. Συνέγραψε πολλοὺς λόγους κατὰ Λατίνων περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως, ὧν μνείαν ποιεῖται ὁ Ἀλλάτιος Deperpet. consens. σελ. 780,

---

(α) Βλ. Παχυμερ. ἱστορ. ἔνθα ἀνωτέρω.